

virke uhyre billigt i Forhold til, hvad man nu betaler i Sygekasserne, idet man ifølge Lovforslaget vil kunne faa fri Læge, Medicin og Hospitalsbehandling, og det er Udgifterne hertil, der gøre vore Sygekasser saa umaadelig dyre, som de ere. Der vil kunne opstaa saadanne Sygekasser, som kun behøve at paatage sig den Opgave at understøtte med Penge til Familiens Underhold i Sygdomstilfælde, og gennem dem ville, som sagt, Tusinder og atter Tusinder af de fattigste kunne drages bort fra Fattigvæsenet ind under Begrebet Hjælp til Selvhjælp, som jeg ved, dette Tings store Flertal holder paa. Jeg kan derfor ikke tænke mig, dette Flertal vil modsætte sig et Lovforslag som dette, der faktisk vil fravriste Fattigvæsenet en hel Del af dets Ofre.

Rørdam: Den ærede sidste Taler kom ind paa noget, som jeg gerne vil understrege. Han udtalte, at de statsanerkendte Sygekasser i stigende Grad erobres af de bedre stillede Arbejdere, hvilket bevirker, at de daarligere stillede gaa ud. Den samme Erfaring har jeg gjort, og det ligger paa en Maade i Sagens Natur. Der er selvfølgelig i Sygekasserne et Ønske om at faa større og større Sygehjælp, og dette fører til, at Kontingentet maa sættes op, saaledes at det bliver dyrere at være Medlem. Derfor gaa de daarligere stillede ud.

Naar man nu ser hen til den nærmeste Maalestok for, hvem der burde være Medlem af Sygekasser, ser hen til Antallet i de forskellige Arbejderklasser, viser det sig efter sidste Folketælling, at der i Landbruget er 459,000 Arbejdere — der regnes hele Tiden med Familie iberegnet —, i Industrien 373,000, i Handel og Samfærdsel 151,000, af Tyende 139,000, medens 48,000 ere under offentlig Forsorg. Det bliver paa det nærmeste 1,200,000 Arbejdere. Og naar der nu er 552,000 Medlemmer foruden Børn i de statsanerkendte Sygekasser, viser det, at en stor Del af dem, der burde være i de statsanerkendte Sygekasser, i Virkeligheden ikke er der, og jeg er ikke i Tvivl om, at det for manges Vedkommende har sin Grund i, at de ikke have Raad til at være der, og det er da det, som der maaske kunde komme ud af denne Diskussion, at der kunde gøres noget for dem, som ikke synes, de have Raad til at være i en Sygekasse. Jeg tvivler ikke om, at Sygekasseloven trænger til en Revision. Kunde man gøre det saaledes, at man paa en eller anden Maade kunde give dem, som ikke have Raad til at være i en Sygekasse, hvad

enten det nu er, fordi de ere arbejdsløse eller af andre Grunde, et Tilskud, saa at de kunde være i en Sygekasse og faa den Hjælp, en saadan yder, vilde det være meget godt. Eller kunde man gøre den Forskel indenfor Sygekasserne, at de, der havde Lyst til at sikre sig større Sygehjælp, kunde faa dette ordnet, uden at Kontingentet i det hele blev sat op, tror jeg, man naaede et betydeligt Skridt fremad.

Som jeg allerede en Gang har betonet, vilde en Lov som den, de Herrer have foreslaaet, ganske sikkert blive hilst med stor Glæde af Lægestanden. Det er jo saaledes, at for dem, som ikke have Raad til at være i en Sygekasse, maa Lægerne som oftest være gratis Læge, og jeg synes, der er noget utiltalende i, at det skal være en enkelt Stand, Lægerne, der skal bære de Byrder, der dermed ere forbundne. Kunde man altsaa faa noget saadant sat igennem, at det blev Staten eller Kommunen eller begge to i Forening, der udradede Lægehjælpen til saadanne Mennesker, som af en eller anden Grund ikke have Raad til at være i en Sygekasse, var det allerede et meget stort Fremskridt. Jeg tror, det er noget i den Retning, man skulde se at faa frem. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte sig paa en saadan Maade om Lægerne, at jeg kun kan takke for den gode Mening, han har om dem. Han mente, at „frit Lægevalg“ ikke havde saa meget for sig, og det kan kun være, fordi han mener, at selv hvor der, om jeg saa maa sige, er tvungen Læge, gøre Lægerne deres Pligt i enhver Henseende. Det er glædeligt at høre, at Lægerne ere saa udmærkede, at de uden Hensyn til deres økonomiske Fordel i enhver Henseende opfyldte deres Pligt, selv hvor de ikke have den frie Konkurrence til at tvinge dette frem. Ogsaa jeg mener, at det forholder sig saaledes, men det er altid glædeligt at høre, at dette er anerkendt blandt de Folk, der her i Tinget staa særlig som Repræsentanter for Smaafolk.

Den ærede Ordfører har imidlertid udtalt, og det have andre Medlemmer ogsaa udtalt her i Tinget, at Lægerne efterhaanden tage hele Statstilskuddet til Sygekasserne. (*Sabroe:* Meget mere!) Meget mere bliver der sagt. Jeg tror nu, der her bliver gjort Lægerne Uret. Det ser ganske vist ud, som om Lægerne tage hele Statstilskuddet og meget mere, men det bører paa et Fejlsyn. Naar en Sygekasse har et saa lille Kontingent, at Lægehonoraret er større end Statstilskuddet — og